

Höbenk. d. 30de Jan 1872.

Kjære Ven.

Af Dit Brev sees jeg at Du
virkelig anfatter Will med Futur^{is}
og det skal Du have Tak for.
Med Hensyn til Documentene
an kuøledes jeg ikke mee
opfatta Brevet, naar jeg det
ville have været bedre et idel
den, for enten er man stogtig
og saa skal man ikke begynde
stikke Fiksen ind eller ogsaa
er man ikke vigtig og saa
er jo den Slags ikke uødig,
i Særlighed ligeaafte en
Ven som man mee forudsætte
forstaaer een. Naar Du desingtet
anser det for nødvendigt at
bede min Opfattelse, sees det
snarere ind raam om Du havde
gæbet Dig selv i noget galt og

begefter fortrudd och; men
det med jeg sin meget godt
det ikke er: Du her, efter
ganske rigtig og naar stæst
ind i den Tæne der altid
har passet godt for os indlydende
— pludselig faaet Skrinler,
og tænkt om ikke jeg maaske
skulle have forandret mig
i den senere Tid, eller gik
uort Forhold fra tidligere Dage
kort, naar blevet alene og
mindre fortrolig med Dig;
men desto kan jeg kun sene
Dig betrygende med og fælde
ind i samme Tæne og Du
vel af det følgende her og
jeg er ganske den samme
som for 10 Aar siden.

Din Omærkedelige og Trosfulde
er i een Hensende god, nemlig

at den er post og jeg
indrømmer at min traagte
til Beskrivelse, men i en
anden og vigtigen Hensende
er den ikke heldig. Du maa
hviske paa at Fuldbyrdelsen ikke
er for Videlicium, skal ogsaa
ikke i Bladene men Min-
amieendes sam Breve til
Camperistoren. Du Troer
ville naturligvis være uanfælt,
hvis vor Idee blev rigtig
opfattet af alle, men det gjen-
der mig ikke for Du ved vore
andre Colleger holder mere
af at nive ned end bygge op
og det kan de næsten ikke
gjerne for; isivilkaulij frem-
drager de den ihelvigste Fiende
af Tegen og Kæse, selv med
en god Villie ikke see det
heldige, de maa have det ind
med Skeer og her man opbejlet

(51)
hvar Ormeo sigler med
Skaden grundig oppeveser.

Der mener nemlig (Jeg har
bort at M indtale af Fantsjelleje)
at det er under gode Campo-
nistens Vardighed et indvende
arrangert fordi Navnet med
evne til strakkligt for Njikkets
Vard. Se den Mening er nu
fuldoleig minielig at faa den
faa, derfor med at fortellers
den at gode Campanister
naturligvis aldrig kan skrive
naget Skit (!?) men ligeover
for de Middelmændige, som jo
ogsaa have Ret til et indvende
Compositiomer, med de antage-
en Saam for Optegelse der
ikke alle formilder det Ukepags-
lige ved et cassem men ogsaa
sikket med Todevne med

et mindre Kjædt Naar
eller ^{en} mindre god Ven, Thort
sagt, der man snakkes om
efter Munden (Slutningen med
at Kjædet skal blive ændret
efter Dit) det er det kraftigste
Middel mod alle aandelige Kraft-
sæder. Du formene til et
sprænge "Tæt" "correct" og "klart"
men det er jo netop det jeg
har sagt at give op for en
Sikkerhed Skuld har jeg ladet
to Demiske: Nærgaard og Hænder,
og een Stormand. Volum (Digtet)
gjennemlæse det for at kritiserer
det; de have alle meent at
det kunne forkortes, men
isærst, incorrect og uklart
har de ikke talt noget om
derimod skal jeg peevise Mærkede
i dit. Der står: Dette Lovtagendes
Formaal er at være et Organ for den

fensigten med et Tæstegende
er et danne et Organ. (videre)

" et give Pillecium Sands for
et Betydningsfulde i den
nordiske Tæstegende med et danne

o r v , et er ikke tøst!

Ord "Betydningsfulde" er et
nyt og i Forbindelse med
nordiske Tæstegende bliver
et let Stykke. (seene:

" Tæstegende Freunde besæer
alt for et Nordens freunde
Companister betrægtet for egne
sine sine egne o r v."

Ud freunde Companister forstærkt
Matadorane, den med Nordens
men Tæstegende med Companister
er jo netop den, ikke et hæder
Tæstegende for den specielt
men for de essentielle gode Ting
der indleveres, lige meget af hæder;
alt for et freunde med ind.

(Addere: Liise (Vokkerne) maa
medleatid i Betragtning af
den instruerede Plads-sam
et Maanedshæfte nader over
vare iaa begrundet (begrunder)
(i hvilken Henseende?) et Blads
Omfang ikke saerligere 2 Musikant.

Dette er galt! Hæftenes
Størrelse skal ikke nettes efter
Compositiørens Størrelse
det er en Selvfølge, hvort!
Hæfter skal jo være paa 2 Ark
men hvortil denne negative
Sag i

Compositiørens skal have et saadant
Omfang et Blad ikke saerligere
2 Ark.

Hvorfor ikke det positive i
Compositiørens skal have et saadant
Omfang at den kun indfylder 2 Ark?
Forresten er min Mening den

et vi ikke bør inskræve
 Campanisterne til Pladsen,
 vi jage dem let men
 et godt Værk best som
 vi gjerne kunne lade
 fortsætte i et nyt Heft
 og Mijthen er de heller
 ikke saa stor en
 maatte tillægges et Værk
 for dets Længde; dette skal
 jo skriftlig meddeles Campanist
 naar Værket afleveres.

(videre: Vi maa afte nødvægs till
at nytte Optagelse af indvundne
Værker og for at ditte skal
ikke fildøstændig (?) videre
Prævisning af Naom ell. Bløge
o. s. v. . Ordet afildøstændig refererer
stærkere til det Frøegænde end
til det Præfulgende , derimod
passer Ordet "aldeles" bedre .

63
Forendringerne i Bestemmelsen
med henblik på Antagelsen af
Værket, er meget gode
dog naar der, siger mig,
være en § om Tidspunktet
for Betalingen, for naar
et Værk er antaget, men
først kan anvendes et
halvt Aar efter (Det kan
jo tænkes, naar der opbæres
sig Skat) saa er det ikke sagt
at Komponisten er tilfreds med
et mindre saelange per Honoraret
saa kan maaske haardt ventet
det strax ved Antagelsen og
ikke kan Wagner ikke forpligtes
sig til, at staa saa længe i
Forskin. For at forebygge
Vindlenier hermed naar vi haaber
en Bestemmelse som vel kan lide
saaledes: Honoraret indbetales

med en Anvisning paa ~~Bogen~~
sam indstodes af Redaktøren
og Tilsendes Campanisten
1 Maaned før Udgivelsen
af Vorket. Senere er jeg
kommen til at tænke paa
at der maaske ^{ste} maaske er et
de antagne Vorker ere
Forlæggerens Eiendom for
jag her hørt at man tror
der tillydes 3 for Siden
Cellen 3, men end andre giver
blot for at faa det i Hædet
og saa skulle Campanisten
forresten have Ret til at
indgaa det andre Vorker
hæfter, men den gave sate
Granberg! Der maaske
De antagne Vorker ere Forlag-
gerens Eiendom.

Det er dog en grineglig
 Pung, den du har sendt mig
 Dit Brev, den antyder
 ganske vist noget Futurist
 men den er saa underlig gjort
 disse evindelig boie Toner
 i Accompanimentt, disse
 bestaende Toner i Moden
 regelre og saa disse Terylobe
 med den kronometriske Ridning
 og paafulgende Overgang til
 Gerdan, er, synes jeg, ikke
 heldigt og Tecten synes jeg
 heller ikke funder noget saa
 ekstraneant i Characteren.
 Jeg sender den til Lidenmann
 for at høre hans Mening.
 Maaske vi ved et correspondance
 anonymt med Componisten kan
 faa ham til at gøre nogle Forsøg

Foran Lydens Kloster

for Soli Demerskos og Andresten
componeret af Eds Grieg er
et Værk der ikke står tilbage
for denne komponists tidligere
Værker, men det kindt man
ysaa sine forind at han ved
at falde over denne Teset
saa pænt og interessant
nødvendigt maatte blide med
sit givensagtig ernevende Prind.
Det er sjældent han møder,
men naar han kommer, spre-
der han sit gjeld i charisme.
Til at være en stor komponist
indfordres der Talent, Digtoghed
og Kritik men til at være
gode indfordres der tillige
Fuldulighed, det er den vore
Mening, enten den er rigtig
eller gal, i Alvest Fald
er det faktisk, et Grieg beak-

her Talent, Digtighed, Kritik og
Funderlighed. Forb foreliggende
Besk willer vi først fremhæve
saa et interessant:
Slutningen med Harpaccorde-
ne, navnlig Stedene:
"Langslet Du flytter" — "Frelsen"
"Kelder" o. s. v. Det er pragtig
gjort. Det Budte er dog
Vejledningen med den mere
end delige Slutning: "Lige
op! jeg har ikke Sted jeg har
ikke Fred". Her er Funderlig-
hed. Det vilde, forevne i
et dramatiske Efterspil er
indmærket: Det er Net, det
er en forvildet Kvinde, det er
Dag til Jøden, det er Fuesi!
I Introduktionen er delige
Steder: 4. 5 6te Linie er stærkt
Begyndelsen er ogsaa skønt, men

o ve! o ve! den Beguente,
 Det er smukt at kæmpe med
 Dissonantier og uenighed fordi
 vi kan overvinde dem og
 vinde dem; men at lade
 dem seire er ikke smukt
 Det er slem at lade et
 Drama slutte med at føre Hvirken
 i Triumf, nei! Mordet skal
 seire!! Det værste er Esiet i
 1° Act 4^d Linnis - hele Nade-
 Beguenter er ikke af den værste
 Slags men trænger dog til
 Ro i Harmonien. Hele
 Verket er formet som
 Teater vil have det. Choral
 maa der til i Slutningen og
 selv ans Hvirken til og
 ikke, ifølge Texten, er stærkt
 udbændigt, (Her mener egentlig

Min Hingense ~~for~~ paa
"forliøst Sjæl", navnlig

Sjæl ~~og~~ som klænger for
meget af en Slutning paa
en hel Opera eller et andet
større Værk) er den dog
god og gjør ingen videre Skade.

Disse Auker ere imidlertid
af yderst ringe Betjæning
Ligeoverfor Værkets overviesende
Sjønheder, at de egentlig
ikke kunde være fremtrædende
men de er jo som bekjendt
ikke store en sand Kritiker
an at rove et Værk helt igjennem,
men vil man tilgive mig
dette, jeg tilstår det, Bøvels
spørke. Med Tak til Compositøren
for det skjønnede Værk han har
skænket os, slutter jeg i Forventning

om snart igjen et par Leiligh-
hed til et beskjaftige mig
med vor gamle Camparist
Edward Gudy.

Litobers Emu

Omstrænds Kritik billiger jeg
i et og alt, dog synes jeg
nok man skulde have videlst
Ankerne og Ligeværter et saa
smukt Værk skal man ikke
trække Overheden frem, der er
nok af godt som kan nydes.
Naget Møje i Medretning til
Dit, componeret af mig, skal
jeg samtidig med den nye Fudlej
delte til W. Camparisten, sende Dig.
Lev vel.

Din hengivne
Paul Boucman
Løvstrøde N° 8.